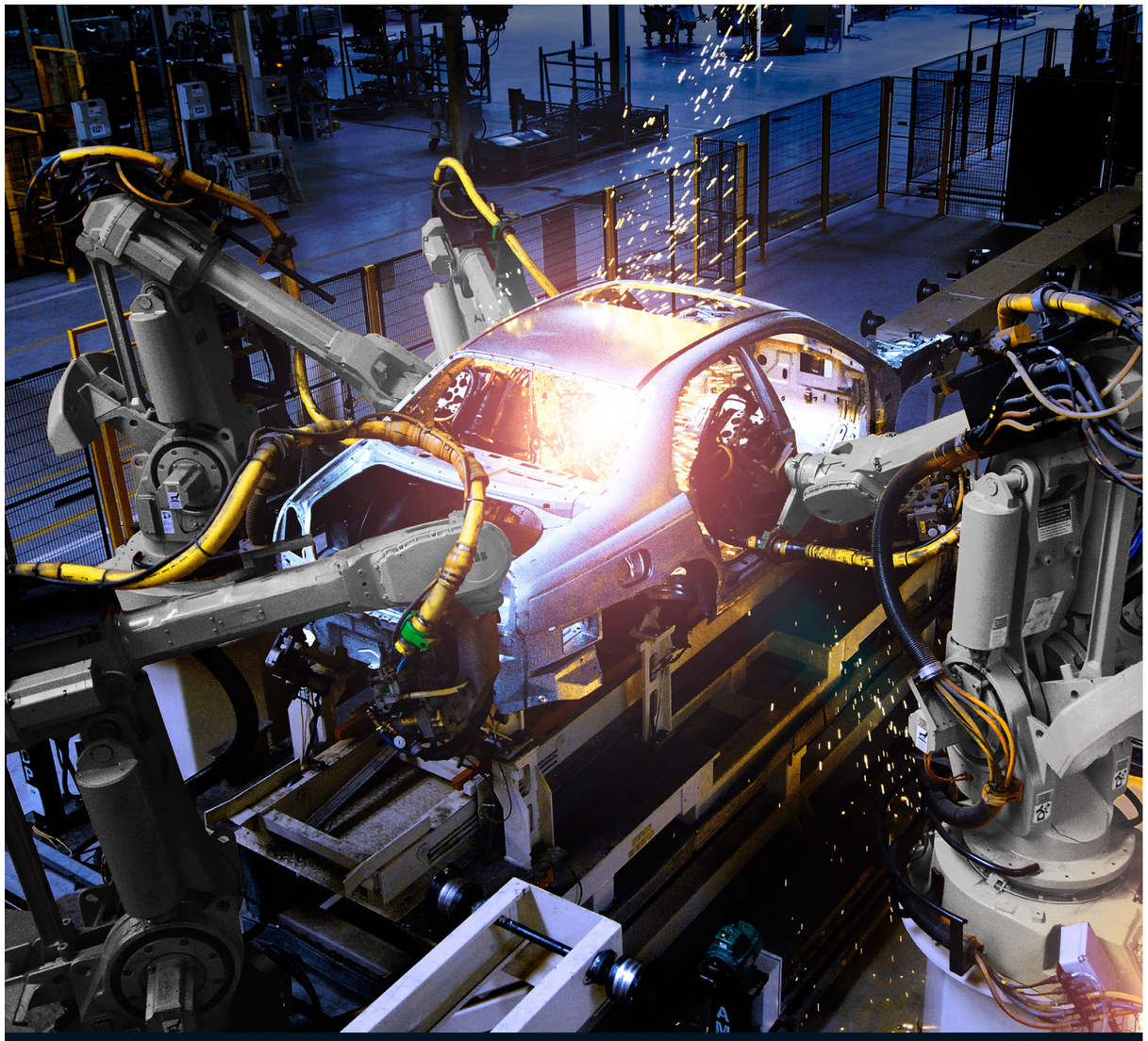

InFacto

2/16

Making a lasting impact, not a quick impression.

A better world begins with you at www.abb.fi/uralle

You find us also at www.facebook.com/ABB

Our project.
Your legacy.

Power and productivity
for a better world™
ABB

Sisällysluettelo

24

14

4 Päätoimittajan palsta

5 Puheenjohtajan palsta

6 TEKin palsta

8 Toimitusjohtajat tentissä

10 International sales and sourcing -pääaine

12 McKinsey & Company

14 Ravintola-arvostelu

16 Edaattorina TTYY:lla

17 Superfuksin vuosi

19 Yritysappro

20 Vaihdossa Ranskassa

22 Travelling with ESTIEM

23 Reddal

24 Vuosikurssimatka

26 Tutapäivät

27 Haaste

Infacton toimitus ja Jenni Kaipainen Zwack-ekskursiolta hankittujen vesimies (ns. Han) -paitojen kanssa
Kuva: Antti Kiviniemi

Julkaisija ja kustantaja:
TTY:n tuotantotalouden kilta Indecs
hallitus@indecs.fi
www.indecs.fi
Logo:
Henri Lautamäki
henri.lautamaki@student.tut.fi

Toimitus:
Pauli Lakkisto
paatoimittaja@indecs.fi
Joonas Kujala
infacto@indecs.fi

Painopaikka:
Nekapaino Oy, Pirkkala
Painomäärä:
50 kpl
Kansikuva:
Joonas Kujala

Laukut pakattu

Päätoimittajan tajunnanvirtaa mutkista ja matkoista

TEKSTI: PAULI LAKKISTO
KUVA: JOONAS KUJALA

Tätä kirjoittaessani kuuntelen, miten Wappuradiossa Tiktak laulaa ”mennään minne vaan”. Tätä mainiota elämänfilosofiaa ovat Indecsläiset varsin mainiosti noudattaneet viime aikoina. Lehden sivuilla vieraillaan kotimaan lisäksi likimain jokaisessa maailman maassa, tai ainakin melko monessa Euroopan maassa. Killan alettua tukemaan ESTIEM-matkailijoita, on ulkomaankollegoita entistäkin suositeltavampaa lähteä tapaamaan. Ja mikäli kokee olevansa liian ujo matkustamaan yksin, kannattaa seurata 2. vuosikurssin esimerkkiä, raahata lähes koko vuosikurssi mukaan matkaseuraksi ja reissata useamman kymmenen hengen voimin.

Matkailu ei kuitenkaan jää tähän. Wappuna on moni varmasti suorittanut erilaisia matkoja ja ekskursioita toinen toistaan kummallisimpiin paikkoihin. Tärkein ja muistelukelpoisin näistä lienee - nyt jo entisten - fuksien matka Tammerkoskeen. Onnea uusille teekkareille!

Kun tämä lukuvuosi jää kohta lopullisesti taakse, matkaa moni pois Hervannasta kotiin, töihin tai kotiin töihin. Jotkut päätyvät Poriin, loput onneksi paremmille paikkakunnille.

Oma reittini piirtyy kohti tuntematonta, tässäkin lehdessä mainittua ”kaupunkia, jossa paistaa aina aurinko”. Toivottavasti kyseinen kaupunki ei välity itselleni aivan samanlaisena, vaikka reissu epäilemättä elämyksellinen olikin.

Lähtökohtaisesti odotukseni ovat kuitenkin positiiviset ja rohkaisenkin (ainakin vielä näin ennen kesää) tutustumaan uusiin paikkoihin esimerkiksi juuri töiden muodossa.

Loppuun kuluneen kliseen mukaisesti myös elämä itsessään on matka. Alumnin elämän viisauksiakin lehden sivuilta löytyy heille, jotka eivät vielä ole matkalippujaan varanneet ja tarvitsevat konsultointia reittivalinnassa.

Matkalla voi kuitenkin salakavalasti koti-ikävä yllättää. Tällaisistakin tilanteista voi kuitenkin selvitä. Pakkaa siis laukkuusi kesälukemiseksi tuore Infacto, jonka avulla voit palata hetkessä Hervantaan. Vaihda siis haalarit shortseihin, siirry sateensuojaan Suomen kesältä ja tartu tähän, kiistatta kiltamme parhaaseen lehteen!

Tapahtumia, tunnelmia ja unohtumattomia tilanteita

TEKSTI: JUHA-MATTI VÄISÄNEN
KUVA: JUSSI PUNAMÄKI

Vaikka kirjoitan tälle palstalle vasta toista kertaa, herää mieleeni vain ajatus siitä, että toimikauteni on jo kohta puolessa välissä. Voin vain todeta, että mukavien tehtävien parissa aika kuluu ehkä jopa liiankin nopeasti. Vuosijuhlaviikkoa seurannut pääsiäisloma sekä tutapäivät Vaasassa ovat täyttäneet viimeisen periodin viikot, eikä wapun lähestymistä ole edes kerennyt ajatella.

Kevään suurin projekti, Indecsin 30. vuosijuhlat, vietettiin arvokkaissa tunnelmissa Nokian Kerholassa. Eniten mielipiteitä herätti vuosijuhlien sillis, josta vielä kuukaudenkin jälkeen kuulee puhuttavan hyvää. Yksi suuri tehtävä on nyt poistettu to-do-listalta, mutta paljon tehtävää on vielä edessä. Kevään osalta suurin osa työstä on takana, mutta ennen kesän alkua on jo laitettava alkusyksyn projektit alulle sekä saatettava viimeiset tapahtumat loppuun. Tässä vaiheessa vuotta hallituksen toiminnasta ja käytännöistä on kuitenkin tullut toimijoille rutiininomaisempaa, ja ero alkuvuoteen on toiminnassa selvästi havaittavissa. Wappu, tenttiviikot sekä kesätöihin siirtyminen tuottavat jokaiselle aikataulullisia haasteita, mutta silti olen tyytyväinen, että toimintaan suhtaudutaan siitä huolimatta innostuneesti. Yhdessä tekeminen ja kanssatoimijoihin luottaminen ovat tähänkin asti olleet suurin voimavara ja toiminnan mahdollistaja, niin myös nyt.

Vaikka vuosi on jo näin pitkällä, on kuitenkin hyvä pitää mielessä, että syksy on täynnä projekteja ja haasteita. UlkoXQ:n järjestelyt on jo aloitettu, Herwanta Challengen valmistelut ovat jo käynnissä ja pitkään puhuttu killan muuttuminen alayhdistyksestä rekisteröidyksi yhdistykseksi tulee vuoden aikana tapahtumaan. Vaikka kevät on pitänyt sisällään unohtumattomia hetkiä, en voi tarjonnan tietäen muuta kuin innolla odottaa syksyä.

Kesän ajaksi useimmat hajaantuvat eri paikkakunnille, ja joka vuosi on yhtä haikeaa ajatella, että ihmisiä joiden kanssa viettää suurimman osan vuodesta näkee vain muutaman kerran kesän aikana. Tälle yleiselle tunteelle ei pidä kuitenkaan antaa yliotetta, sillä kesän onneksi pelastaa Indecsin perinteinen kesämökkiviikonloppu KCP, jota voin kaikille vain suositella. Näihin tunnelmiin voin vain todeta: ottakaa Wapusta kaikki ilo irti, nauttikaa kesästä ja jatketaan yhtä hyvissä fiiliksissä syksyllä.

KYHin palsta

TEKSTI: JOONAS KUJALA
KUVA: PAULI LAKKISTO

Tervehdys! Kesä lähestyy vauhdilla, ja tämän ilmestyessä koulusta on jäljellä enää loppurutistus (joka saattaa tosin olla melko raskas, jos wappuna tuli keskityttyä muihin asioihin). Kesä tarkoittaa osalla lomaa, osalla opiskelua mutta suurimmalla osalla varmasti kesätöitä.

Niille onnekkaille, joilla on jo kesätöitä (tai jotka vielä uskovat saavansa), on pari asiaa, jotka on hyvä muistaa. Ensinnäkin jos työsopimus on vielä tekemättä ja palkasta sopimatta, TEKin sivuilta kannattaa käydä katsomassa neuvoa näihin. TEKin suositukset harjoittelupalkaksi ovat hyvä lähtökohta palkkaneuvotteluille.

OPINTOPISTEET	PALKKASUOSITUS (€/KK)
37,5	1 940
75	2 030
112,5	2 130
150	2 240
195	2 350
240	2 490
diplomityö	2 570

Toinen juttu on IAET-työttömyyskassa. Vaikka eiväthän teekkarit tietenkään työttömiksi valmistu eivätkä indecsiläiset ainakaan kaipaa mitään tukia, ansiosidonnainen työttömyysturva lämmittää mukavasti verrattuna selvästi pienempään perusturvaan, jos työttömyys yllättää. Kassaan voi liittyä jo vaikka ensimmäisten kesätöiden alkaessa. Helpoiten tämä onnistuu netissä osoitteessa www.tek.fi/iaet.

Jotta olisi oikeutettu ansiosidonnaiseen, täytyy täyttää työssäoloehto: 26 viikkoa töitä 28 kuukauden aikana. Opiskelu pidentää tarkasteluväliä, ja koska töitä voi tehdä myös pätkissä, jo muutama kesätyö riittää täyttämään ehdon. Tarkemmin kassasta voi lukea TEKin tai IAET-kassan omilta nettisivuilta.

Jos kesätöitä ei vielä ole ja ideoita sekä intoa riittää, yksi harkinnan arvoinen vaihtoehto on kesäyrittäjyys. Kuten lähes kaikkeen muuhunkin TEKiltä saa tukea ja neuvoa myös yrittäjyyden käytännön asioihin (tek.fi/yrittaja).

Oikein hyvää kesää kaikille!

TEKNIIKAN AKATEEMISET 120 vuotta

LISÄTIETOJA LIIKETOIMINTARATKAISUISTA: WWW.OSCAR.FI

Menestyksen tekijä.

Tunnetko olosi menestyksen tekijäksi?

REKRYTOIMME JATKUVASTI TUOTANTOTALOUDEN HUIPPUOSAAJIA!

Oscar Softwaren liiketoimintaratkaisu kattaa toiminnanohjauksen lisäksi muun muassa erilaiset mobiiliratkaisut, verkkoliiketoiminnan, asiakkuudenhallinnan, verkkokaupan, BI-raportoinnin, vähittäismyynnin, palkka- sekä henkilöstöhallinnon - kaikki tarvittaessa modernina pilvipalveluna.

OSCAR-MENESTYSTARINOITA:

ThyssenKrupp SAUNATALO mauste SALLINEN INNOLUX Home of good light. SAMSUNG SERVICE VOLVO

KÄÄNNÄ YRITYSTEN TOIMINNANOHJAUSTUSKAILU AIDOKSI KILPAILUKYKYVALTIKSI

OSCAR.FI/REKRYTOINTI - REKRYTOINTI@OSCAR.FI

Metallinjalostajien toimitusjohtajat tentissä – excujen Škoda

TEKSTI: MARTTI LUOTONEN JA ANTON KAIVOLA
KUVAT: JAAKKO KURONEN

Aika laittaa metallit uusiokäyttöön?

Helmikuun 2. päivän aamuna liukastelimme Konetalon parkkipaikalle, josta meidän oli määrä lähteä Helsinkiin Metallinjalostajien toimitusjohtajat tentissä -tapahtumaan. Meidän kokeneiden kehäkettujen ihmetykseksi reissulle oli ilmoittautunut lisäksemme vain yksi tutalainen ja pari hassua mikkiläistä. Liekö sitten niin, että ilmainen ruoka ja juoma tai metalliteollisuus ei enää kiehdo nuorempia tekniikan opiskelijoita? No, joka tapauksessa matka sujui hyvin, ja luminen Hervanta vaihtuikin loskaiseen Helsinkiin varsin rempseissä tunnelmissa.

Tampereen osasto oli ajoissa tapahtumapaikalla hotelli Palacessa, mutta oululaiset saapuivat tapahtumaan reilu puoli tuntia myöhässä ja tietenkin tyylikkäästi lentokoneella. Kun tapahtuma saatiin käyntiin ja alkusanat oli lausuttu ja osallistujat jaettu kolmeen ryhmään, oli aika aloittaa varsinainen ohjelma. Meidän ryhmämme sai ensimmäiseksi ohjelmanumerokseen metallinjalostajiin liittyvien Instagram-päivitysten tekemisen. Että on se perusteollisuuskin trendikkäästi somessa.

Meidän vanhusten mielikuvitus ei aluksi tahtonut oikein riittää, mutta parin nuoremman tieteenharjoittajan avustuksella kuvausprojekti saatiin menestyksekkäästi käyntiin. Suorituksiamme voi ihastella jutun ohessa olevista kuvista sekä Instagramissa tunnuksella #welovemetals2016. Parhaan päivityksen tehneelle ryhmälle luvattiin vierailu haluamalleen metallinjalostajien toimipisteelle sekä sessio yrityksen toimarin kanssa, joten panokset olivat kovat. Tulostenjulkistuksen yhteydessä ryhmämme pettymyksen määrä oli käsin kosketeltava ja korvin kuultava, kun tuomaristo ei ollutkaan ymmärtänyt postauksemme syvällistä merkitystä. Vaikka ryhmämme ei ykköspallia tällä kertaa saavuttanutkaan, Teknologiateollisuus regrammasi taideteoksemme omalla tilillään. Ei lohduttanut.

Lounaan ja pienimuotoisten karkki- ja kynämessujen jälkeen päästiin päivän pääohjelmaan, eli teollisuuspamppujen haastatteluihin. Tässä tiivistettynä TOP5-opetukset:

1. Kaikki metallien jalostuksessa työskentelevät ovat olleet Outokummulla jossain vaiheessa uraansa.
2. Englannin kieli pitää hallita työelämässä sujuvasti, jos haluaa pärjätä esim. neuvotteluissa ja myyntitilanteissa.
3. Ulkomaisten toimipisteiden työntekijät arvostavat, kun suuri johtaja edes yrittää puhua heille heidän äidinkielellään. ”Medarbetaren viktigste resurs och kontinuerlig förbättring och kundvärde och tsemppa alla och det glider in…”
4. 90-luvulla eräs toimari oli ollut Unkarin tehtaalla implementoimassa it-järjestelmiä. Samalla kun tietokoneet tekivät voimakkaasti tuloaan, kuskattiin osa raaka-aineista vielä hevoskärryillä. Että sillälailla.
5. Tässäkin tapahtumassa tarjotut ilmaiset lounaat ja päivälliset ovat kuin laittaisi rahaa pankkiin.

Viimeisestä opetuksesta päästäänkin lempiaiheeseemme, eli syömiseen. Lounaaksi oli caesar-salaattia, brie-rucola-salaattia sekä peruna-savuahvensekoitusta. Päivällisellä maistelimme savulohta, siikaa ja paistisalaattia. Viimeistään santsikierros jälkiruokaa eli tiramisua nosti tarjoilut tasolle 5/5.

Simply clever.

Kolmekymppiset olivat ja menivät. Tässä vielä vähän fiilistelyä juhlista.

KUVAT: JUSSI PUNAMÄKI JA MATTI RIIHIMÄKI

Tommo testaa - International Sales and Sourcing -pääaine

TEKSTI: TOMMI VALKONEN
KUVA: PAULI LAKKISTO

Kansakunnan tuorein kaiken-maailman-dosentti Tommi ”Tommo” Valkonen tässä taas hei. Tämänkertaisessa Tommo testaa-kolumnissa syyniin on joutunut tuotantotalouden DI-vaiheen pääaineista se outo: International Sales and Sourcing (ISS). Tälläkö oppii ostamaan komponentteja ulkomailta? Myymään kankeiden tuotekehitysinsinöörien päiväunia Suomen ulkopuolelle? Kenties ymmärtämään yliopistonlehtori Lyly-Yrjänäisen sielunmaisemaa?

Arvosteluviitekehykseksi valitsin tällä kertaa ajattoman klassikon: viininmaisteluprosessin Ronald S. Jacksonin mukaan (2002), tarkoitukseen hiukan muokattuna toki.

Ensivaikutelma
ISS on 30 opintopisteen laajuinen viriili kokonaisuus, joka keskittyy muodollisesti hankintojen ja myynnin kehittämiseen ja johtamiseen. Tätä kermaista ydintä täydentävät mm. logistiikkaan, johdon laskentatoimeen ja business model development -puuhasteluun keskittyvät pakolliset kurssit. Vapaavalintaiset opintojaksot mahdollistavat kuitenkin paketin kuorruttamisen monipuolisesti, esimerkiksi strategisella johtamisella tai teknologiajohtamisella. Myös äänimaailmaltaan ISS on varsin vivahteinen, sillä samaa pääainetta käyvät myös ulkomaiset Industrial Engineering and Management -tutkinnon opiskelijat. Pääaineen nimen ei siis pidä antaa hämätä yksipuolisuudellaan.

Tuoksu lasissa
Mainitsemani vilisevän täyteläinen ydin koostuu kursseista Managing Operative Sales and Sourcing, Managerial Finance sekä Business Development in Sales and Sourcing. Ensikosketus ytimeen nyrpistää nenän vaistonomaisesti, sillä se sisältää monia tuntemattomia tuoksuja. Luennot eivät ole kalvosulkeisia. Arvosana muodostuu viikkotenteistä. Kurssisisältöön kuuluu aito liiketoiminnan kehitysprojekti, joka esitellään suoraan case-yrityksen toimitusjohtajalle heidän omalla toimistollaan. Onko tämä koulua?

Heti kun tuoksuihin tottuu, niistä alkaa nauttia. Varsinkin kun raikkaita opetusmetodeja vertaa vähän aikaa sitten julkaistuun verrattomaan lehtiseen oppimisesta ja opiskelusta (Valkonen 2016). Ei kestä kauaa, kun huumaannun näistä uusista tuulahduksista. Metodit jakavat mielipiteitä, mutta minusta ne ovat jo ensinuuhkaisun perusteella TTY:n kärkeä sekä innostavuudessaan että fokuksessaan: ammattilainen tarvitsee tekemällä opittua taitoa, ei nippelitietoa kalvoista.

Makuprofiili
Kuten kaikki arvoviinit, myös ISS:ssä on ns. pullokohtaisia eroja, tehden jokaisen nauttijan kokemuksesta erilaisen. Omasta pääaineestani löytyi lisämausteina kursseja kuten Management Information Systems, Software Business ja Information Security. IT-ymmärrys on nykyään tärkeää peruskauraa jopa tutalaiselle, mutta se ei välttämättä oppiaineena kuulosta mehukkaalta ja innostavalta. Yllättäen tämäkin näkemys kääntyy laelleen esimerkiksi Information Security -kurssilla, jossa palomuurien sijaan keskitytään ihmiseen. Onko se vaan niin tyhmä, ettei osaa käyttäytyä tietoturvallisesti? Vai onko perinteinen tietoturva tyhmää, kun se ei osaa mukautua ihmisen käyttäytymiseen? Tuoreita makuja! Me like!

Vaikka suurin osa pääaineen kursseista on tarkoitettu nautittavaksi omina suupaloinaan, tuntuu todella mielekkäältä, että osa niistä on tarkoitettu osaksi useamman ruokalajin yhtenäistä ateriaa. Esimerkiksi tuo kolmen kurssin ydin kannattaa ehdottomasti ottaa maisteluun kokonaiselle lukuvuodelle syksystä alkaen, sillä jatkuvuus ja aiemmin opittujen asioiden nivoutuminen uuteen asiaan on omiaan luomaan yhä syvempää ja syvempää fiilistä oikeasta asiantuntijuudesta.

Jälkimaku
Varsinaisten päänuottien ohella suuhun jää monia pieniä, eksoottisia vivahteita, joihin ei varmasti törmää muualla. Yksi niistä on ehdottomasti ystävystyminen ulkomaisten tutkinto-opiskelijoiden kanssa, minkä sivutuotteena voin nyt väittää olevani paljon tietoisempi ja valppaampi kulttuurierojen suhteen bisnesmaailmassa. Yksikään slaidi ei korvaa esimerkiksi sitä, kun eräs etelä-amerikkalainen toverini tuli kysymään neuvoa: kannattaisiko hänen paljastaa johtamalleen projektitiimille projektin budjettia? (Tämä kun olisi ollut ennenkuulumatonta hänen kotimaassaan.) Odotan vesi kielellä sitä päivää, kun voin tulevaisuudessa opastaa kulttuurien kiemuroissa kärvisteleviä pohjoismaisia kollegoitani.

Toinen esimerkkivivahde on chilinkatkuinen ymmärrys siitä, että vaikka täällä opinnoissa mennään kaikenmoisilla räpellyksillä läpi ryhmäesitelmistä, oikeassa maailmassa meininki on eri. Viestinnän terävyyttä on syytä hiukan napakoittaa, kun ollaan samassa neukkarissa toimitusjohtajamiljonäärin kanssa kuluttamassa hänen aikaansa. Varsin mukavaa, kun tällaista pääsi harjoittelemaan ”turvallisesti” koulukurssin muodossa.

Ehkäpä päällimmäisenä kielen päälle jää kuitenkin kasvanut usko omaan itseen uuden tiedon ja arvon luojana. ISS:n parhaat kurssit painottavat tiedon imemisen sijaan roolin ottamista yrityksille oikeasti hyödyllisten kehitysprojektien vetäjänä ja jopa aidosti pätevän uuden tieteellisen tiedon tuottajana. Väittäisin, ettei tällaista komboa pysty sisällyttämään minkäänlaiseen kurssiin, ellen olisi sellaista juuri suorittamassa. Bravo!

Loppuarvio
Notkea. Joustava. Pirskahteleva kuin isosetäni pikkupoikana hankkima nahkapiiska. Virkeä. Maku herättää muistoja rustiikkisesta, vintillä patinoituneesta matka-arkusta. 4,5/5. Mm. Oiva sijoitus tulevaisuuteen. Vahva osta.

Lisätietoja:
POP - Omat opinnot - Opinto-opas ja ilmoittautuminen - Opintokokonaisuudet - Etsi international sales and sourcing
TAI opintosuunnittelija Minna Baggströmiltä: minna.baggstrom@tut.fi

Konsulttina McKinseyllä

Pyysimme Tampereen Tutalta vuonna 1998 valmistunutta Annaa jakamaan ajatuksia työ- ja opiskeluelämästä. Ja elämästä yleensä.

TEKSTI: ANNA KOIVUNIEMI

Anna Koivuniemi, McKinsey & Company Amsterdam.
Anna pähkinänkuoressa: "Minulla on kaksi poikaa, seitsemänvuotias ja viisivuotias. He ovat asuneet ikänsä Amsterdamissa, ja puhuvat sujuvaa suomen kieltä Oulun murteella. Juoksen kolmesta neljään kertaa viikossa, sillä tykkään liikkua. Saan energiaa teekupillisesta kollegan kanssa, konserteista, näyttelyistä, hyvistä päivälliskeskusteluista tai vaikka sählyn opettamisesta pihan lapsille. Amsterdamin kollegoiden kanssa pohdimme usein elämän menoa paikallisessa baarissa myöhään yöhön."

Kun olin Tutalla, minulle ei tullut mieleenkään hakea McKinseylle. Mielikuvani oli jäykästä ja ylimielisestä porukasta kovat kaulassa. Menin valmistuttuani töihin tamperelaiseen 50 hengen yritykseen. Kuuden vuoden aikana yritys kasvoi 550-henkiseksi ja pääsin tekemään kaikkea, mitä kasvavassa firmassa tehdään. Mm. ostin ja integroin viisi muuta yritystä. Siitä muutin Hollantiin töihin ja MBA-kouluun, ja minut headhuntattiin ehdotuksella "Haluaisitko tehdä konsultointia, sinulla on oikein hyvä profiili siihen?" Muistan selkeästi vastaukseni: "Mielenkiintoista, mutta McKinseylle en mene". Suostuin menemään McKinseyn haastatteluihin sillä logiikalla, että pääsen harjoittelemaan konsulttifirmaan hakemista. Hastattelijani olivat mahtavia tyyppejä: täysin eri lajia kuin mielikuvissani. Sain McKinseyn Amsterdamin-toimistosta tarjouksen konsultin rooliin, mutta sanoin sille ei kiitos. Olin varma, että haastattelijani olivat ainoat mukavia ihmisiä sieltä kahdensadan tylsän tyypin joukosta,. Halusin tavata muitakin konsultteja, sekä jo firmasta lähteneitä ihmisiä, jotta saisin totuudenmukaisen kuvan. Tapasin viisi alumnia ja kolme partneria, ja siinä vaiheessa tapahtui muutos asenteessani. Minulla oli jokaisen kanssa upeita keskusteluita nimenomaan työn ulkopuolelta. Puhuimme yhteiskunnasta, henkilökohtaisesta kehittymisestä sekä omaan – ja muiden – onnellisuuteen vaikuttamisesta . Jokainen oli fiksu, mutta samalla "down to earth" – maanläheinen, aidosti kiinnostunut ja kiinnostava. Sanoisin, että se puhutteli tällaista suomalaista sielua.

Olin päättänyt, että ensimmäisen vuoteni aikana testaan tätä firmaa. Harkitsin lähtöäkin: alussa esimerkiksi Powerpoint-esitysten ikuinen veivaaminen ei todellakaan inspiroinut. Olen kuitenkin ollut täällä kymmenen vuotta. Minua inspiroi mahdollisuus kehittää yrityksiä ja ennen kaikkea yksilöitä – niin asiakkaita kuin kollegojakin. Kollegani ovat mahtavia. Täällä ei ole kilpailua tai politiikkaa, jossa "jos sinä saat jotain, se on minulta pois". Auttamalla muita edistää omaakin uraansa. Mentoroin nuorta naiskollegaa, joka haluaa tehostaa rakennusalaa. Olemme yhdessä miettineet, missä ja miten hän voi sitä tehdä. Hän kehittää nyt omia asiakkaitaan rakennusalalla vaikuttakseen alan tehostamiseen laajemmin. Ovet ovat auki ja itse valitsee mihin fokusoituu. Olen ylpeänä katsonut Suomen McKinseyn-toimiston työtä Suomen talouden ja tuottavuuden kasvun eteen. McKinsey investoi yhteiskuntaan.

Minulle tärkeä kokemus yhteiskunnallisesta vaikuttamisesta on "Microfinancing in the Netherlands" –projekti, jonka teimme Hollannin kuningattaren säätiölle. Tutkimme, miten parhaiten rahoittaa pienempiä yrityksiä, jotta talous kasvaisi. Toin paljon esimerkkejä Suomen järjestelmästä. Toisessa projektissani autoimme ALS-säätiötä pro bono –työnä. Kollegani miehellä on ALS, motoneuronisairaus. ALS aiheuttaa rappeutumista liikehermosoluissa, ja johtaa halvaantumiseen. Muistan "thinking big" – hengen tiimissämme. Kollegani sanoi, ettei meidän kannata Hollantiin sitä tutkimuskeskusta laittaa. Laitetaan se Intiaan tai Kiinaan. Jos kerran haluamme edistää ALS-taudin tutkimusta ja löytää parannuskeinoja, on tärkeintä tutkia tautia siellä, missä on helppo yhdessä kaupungissa tavoittaa sama määrä potilaita kun koko Hollannissa.

Pidän työni vaihtelevuudesta. Tällä viikolla mietin strategiaa: miten globaalin asiakkaani toimiala muuttuu seuraavan 10 vuoden aikana, ja miten rakentaa pohjaa kasvuun. Autoin hollantilaista asiakasta valmistautumaan digitaaliseen murrokseen: asiakkaan markkinointitiimin kanssa optimoimme nettisivuja lisätäksemme ostotapahtumia esim. "Osta" napin väriä muuttamalla. Eilen saimme asiakkaalle 'big data' analyysin valmiiksi. Analyysi ohjaa sekä resurssien keskittämistä, jotta tuoteryhmäkohtainen myynti paranisi, että uusien tuotteiden kehittämistä. Olen myös tehnyt työtä tuberkuloosin leviämisen estämiseksi TBVI:n hallituksen jäsenenä.

Minulta pyydettiin artikkeliin "Advice to my younger self" –ajatuksia. Ekaksi: ole monessa mukana. Ihmissuhteet, jotka opiskeluaikoina rakennat, kantavat monessa tilanteessa eteenpäin. Ne vaikuttavat mahdollisuuksiisi ja tekevät työ- ja asiakassuhteista mielekkäitä, jopa 20 vuotta myöhemmin. Investoi ihmissuhteisiin laajasti. Toiseksi: Tutan lahja on monialaisuus, tutki sitä ja nauti siitä. Hae monialaisuutta myös opiskelemalla ulkomailla sekä yliopistossa. Rakenna oma profiilisi ja ole tavoitteellinen siinä mitä teet. Tee dippasi aiheesta, joka sinua kiinnostaa ja tuo uusia näkökulmia. Kolmas neuvoni on: rakenna yleissivistystäsi. Minä en lukenut The Economist –lehteä opiskellessani, mutta toivon että olisin. Lue politiikasta ja maailmantaloudesta. Kaikki tuntemani hyvät strategistit ja toimitusjohtajat ovat yleissivistyneitä. Vain siten voi ymmärtää korrelaatioita ja hahmottaa trendejä. Ja ihan lopuksi: ehdit olla kahdeksankymppiseksi työelämässä jos haluat, ja miettiä mitä haluat kehittää. Ei turhaa stressiä!

Laadukkaampaa kampusruokaa lautaselle

Kampuksen ruokatarjonnan perässä on vaikea pysyä mukana, sillä pelkästään lounasaikaan tarjolla on yli 30 ateriavaihtoehtoa. Lue tästä, missä on kampuksen paras aamiainen ja mitä ihmettä tarkoittaa ”lihabaari”.

TEKSTI: TUUKKA OKSALA
KUVAT: TUUKKA OKSALA

Vielä vuosi sitten TTY:llä ruokaileminen oli helppoa ja yksinkertaista. Päivittäinen valinta tehtiin Newtonin, Zipin ja Edisonin välillä. Tarjolla oli tuttuun tapaan Kievin kanaa, frikadelleja tai tulista uunimakkaraa. Illalla syötiin pastabaarissa mitä herkullisimpia italialaisia luomuksia. Juvenes piti kampuksella hallussaan monopoliasemaa kolmen opiskelijaravintolan voimin. Laatu oli tasaista ja ruoka perusvarmaa, mutta yllätyksiä se ei juuri tarjonnut.

Kun kampuksen ravintolapalvelut viimein kilpailutettiin, pääsi TTY:lle syksyllä 2015 muuttamaan kaksi uutta toimijaa. Amican Reaktori aloitti toimintansa Kampusareenalla ja Sodexon Hertsi Tietotalossa entisen ravintola Zipin tiloissa. Lisäksi Tacohouse avasi ravintolan Kampusareenan ensimmäiseen kerrokseen, kun taas Juvenes säilytti kotkanpesänsä Konetalossa.

Sen lauluja laulat, kenen opiskelijaruokaa syöt

TTY:n kampuksen kolme nykyistä opiskelijaravintolaa ovat omistuspohjiltaan varsin erilaisia. Juveneksen toiminnasta vastaa Juvenes-Yhtiöt Oy, jonka omistajina ovat TTYY ja Tamy tasaosuuksin. Amican on osa Fazerin konsernia, jonka pääomistus kuuluu suomalaiselle Fazerin suvulle. Suurin kampuksella toimiva ravintolayhtiö on kuitenkin ranskalaistaustainen Sodexo, joka on samalla koko maailman 22. suurin työnantaja.

Mikä ravintolapalveluissa sitten todella muuttui? Vatsan saa täyteen ravintolassa kuin ravintolassa ja suurin osa annoksista maksaa opiskelijalle yhä 2,60 euroa. Muutosta on kuitenkin tapahtunut vuoden aikana paljon. Siinä missä Juveneksen kolmen ravintolan ei tarvinnut eikä kannattanut kilpailla keskenään, joutuu kampuksen jokainen ravintola nyt jatkuvasti tarkistamaan omaa tarjoomaansa ja kilpailemaan eri tuotekategorioissa.

Juveneksen My Salad, eli tuttavallisemmin ”lihabaari”

Lihaa lautaselle

Kaikki kolme ravintolaa avaavat kahvilansa aamukahdeksalta. Juvenes pitää oviaan auki kilpailijoita pidempään, ja ruokaa saakin kiitettävästi aina iltaseitsemään asti. Kilpailutuksen myötä Juvenes muokkasi palveluitaan ja uudelleenbrändäsi kahvilansa, josta ennen sai lähinnä sämpylöitä ja kahvia.

Nykysyin Cafe Konehuoneessa tarjoillaan tutun aamupulan (2,50 €) ja paninien (2,60 €) lisäksi varsin suosituksi muodostuneita Rohee Xtra -annoksia (4,00 €). Todellista herkkua Xtrassa ovat ainakin porsaan ribsit sekä niska. Konehuoneesta löytyy myös Fusion Kitchenin tutut burgerit ja pihvit (4,95 €) sekä viikon kohokohta, perjantaisiivet. Arki-iltaisin sekä lauantaisin (klo 14:00 asti) Konehuoneesta saa myös SÅÅSBAR:in eksoottisempia kastikkeita (2,60 €).

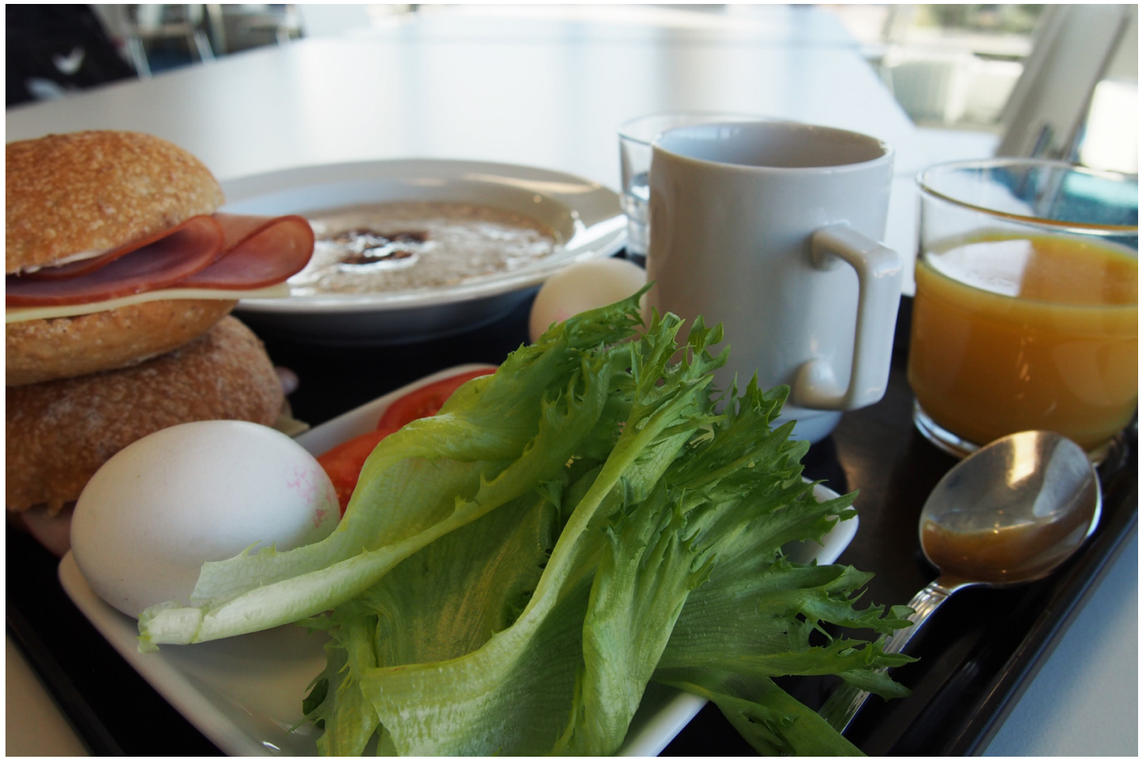
Juveneksen uusin aluevaltaus on Newtonissa tarjoiltu My Salad -salaattibaari. Normaaliin lounashintaan (2,60 €) saa kerätä lautaselle 300 grammaa painavan salaattiannoksen. Tarjolla on salaatin ja vihannesten ohella myös kattaus laadukasta lihaa, kuten kanan rintafileetä, savulohta tai ilmakuivattua kinkkua. My Salad tunnetaankin jo aktiivisimpien kävijöiden kesken lihabaarina, vaikka hyviä kasvisvaihtoehtojakin on tarjolla. Kun perusmättö (2,60 €) Newtonin linjassa alkaa kyllästyttää, on My Salad loistava vaihtoehto hervantalaisten perinneruokien rinnalle.

Koolla on väliä

Kampusareenalle avattu ravintola Reaktori on noussut monen opiskelijan suosikiksi. Kampuksen isoimmat lautaset, paikanpäällä leivotut Fazerin tuoreet leivät sekä usein todella laadukas salaattipöytä kutsuvat luokseen, vaikka tarjolla ei olisikaan omaa ehdotonta suosikkiruokaa. Suurin miinus tulee kuitenkin linjaston layoutista ja kassapalveluiden hitaudesta. Puolenpäivän kieppeillä jonotusaika linjastoon venyy välillä sietämättömäksi.

Reaktorista löytyy perusruokien (2,60 €) ja kalliimpien lautasannosten (4,95 €, 9,00 €) ohella kampuksen edullisimmat opiskelijalounaat. Sekä keitto- että salaattivaihtoehto kustantavat vain 1,50 euroa. Keittolounaan osalta suosituksen voi antaa ainakin kasvissosekeitoille. Salaattilounaan osalta juustot, lohivaihtoehdot sekä kylmäsavustettu härkä on todettu toimiviksi.

Reaktori tarjoaa myös kampuksen monipuolisimman aamiaisen. Kaiken kattava aamiaispaketti kustantaa 4,95 euroa ja on näin tuplasti kalliimpi verrattuna Konehuoneen sekä Bitin aamiaisvaihtoehtoihin (2,50 €). Reaktorissa tarjottimelle saa kuitenkin koota pekonia ja hedelmiä vaille hotellitasoisen aamiaisen ilman määrärajoituksia. Tuoreet sämpylät ja hintaan kuuluva santsikahvi antavat päivälle hyvän startin. Aamupalan ja lounaan lisäksi Reaktorista saa iltaruokaa (klo 18:00 asti) sekä lauantailounasta (klo 14:00 asti).

Reaktorin aamupala aloittaa päivän mitä mainioimmalla tavalla.

Paras takeaway löytyy Tietotalosta

Sodexon ravintola Hertsin tarjonta on jäänyt kolmesta vaihtoehdosta kokonaisuutena vaisuimmaksi. Tarjolla on päivittäin normaalin lounaan (2,60 €) lisäksi keitto (2,20 €) sekä peräti kuusi kalliimpaa ateriavaihtoehtoa (4,95 €). Näistä kuudesta kalliimmasta vaihtoehdosta kaksi on lämpimiä salaatteja, kaksi wokeja ja kaksi viimeistä vaihtelevat esimerkiksi kanan rintafileestä burgeriannoksiin.

> ”Bitin sämpylä on pelastanut monta nälkäistä luentoa”

Sodexon vahvuus on kahvila Bitin maukkaat Subway-tyyliset sämpylät. Joka päivä tarjolla on erityinen päivän leipä, joka lounasaikaan kustantaa opiskelijalle normaalin lounaan verran (2,60 €). Vaikka Kela ei virallisesti myönnäkään ateriatukea takeaway-annoksille, on Bitin sämpylä pelastanut monta nälkäistä luentoa. Pienenä anekdoottina vielä mainittakoon, että Otaniemessä Sodexo pyörittää sämpyläbisnestä suorassa yhteistyössä Subwayn kanssa. Ehkä vastaava yhteistyökuvio nähdään vielä joskus myös TTY:llä.

Edaattorina TTYY:lla

TEKSTI: ELINA ALA-MÄYRY
KUVA: PAULI LAKKISTO

Kun kuulin ensimmäistä kertaa edustajistosta, kuulosti se minusta hieman pelottavalta. Onhan se TTYY:n ylin päätäntävaltaa käyttävä elin ja edaattorit valitaan vaaleilla. Viime syksynä päätin kuitenkin lähteä mukaan, enkä ole katunut.

Mikä edustajisto eli edari sitten oikeastaan on ja mitä se tekee?

Edustajistoon kuuluu 35 edaattoria, jotka valitaan kahdeksi vuodeksi kerrallaan vaaleilla. Kuka tahansa TTYY:n jäsen voi asettua ehdolle ja äänestää vaaleissa. Edustajisto hyväksyy ylioppilaskunnan talousarvion ja toimintasuunnitelman, jotka määrittelevät ylioppilaskunnan toimintaa. Lisäksi edustajisto päättää ylioppilaskunnan hallituksesta ja valvoo sen toimintaa.

Vaikka budjettiedarista liikkuukin hurjia huhuja sen kestosta, eivät kokoukset yleensä kestä koko iltaa. Useimmiten edaattorit ovat perehtyneet jo valmiiksi kokouksessa päätettäviin asioihin ja ennakkomateriaaleihin, joten asioista päättäminen on sujunut ripeästi. Edarin kokouksia on noin kerran kuukaudessa ja kokousten lisäksi edustajistolle järjestetään koulutusta ja iltakouluja. Näissä tapahtumissa pääsee asioiden lisäksi tutustumaan ihmisiin ja vaihtamaan mielipiteitä rennommassa ympäristössä. Iltakoulussa esimerkiksi nousi esille tarve vaikuttaa Tampereen päättäjiin niin, että Hervantaan saataisiin paremmat bussiyhteydet torstaiöisin.

Edustajiston käsiteltävinä olevat asiat vaihtelevat paljon, mutta niillä kaikilla on jonkinlainen vaikutus meihin opiskelijoihin. Tämän kauden aikana on kokouksissa käsitelty esimerkiksi Teekkarihymnin sanoitusta, ylioppilaskunnan sijoitusstrategiaa ja valittu ylioppilaskunnalle hallituksenmuodostaja.

Voin suositella edaattoriksi ryhtymistä jokaiselle, joka haluaa olla vaikuttamassa opiskelijayhteisömme asioihin. Muutaman kuukauden aikana olen saanut aimo annoksen lisää tietoa ylioppilaskunnasta ja monta uutta tuttua!

Superfuksin vuosi

TEKSTI: ROOPE LEVANTO
KUVA : PAULI LAKKISTO

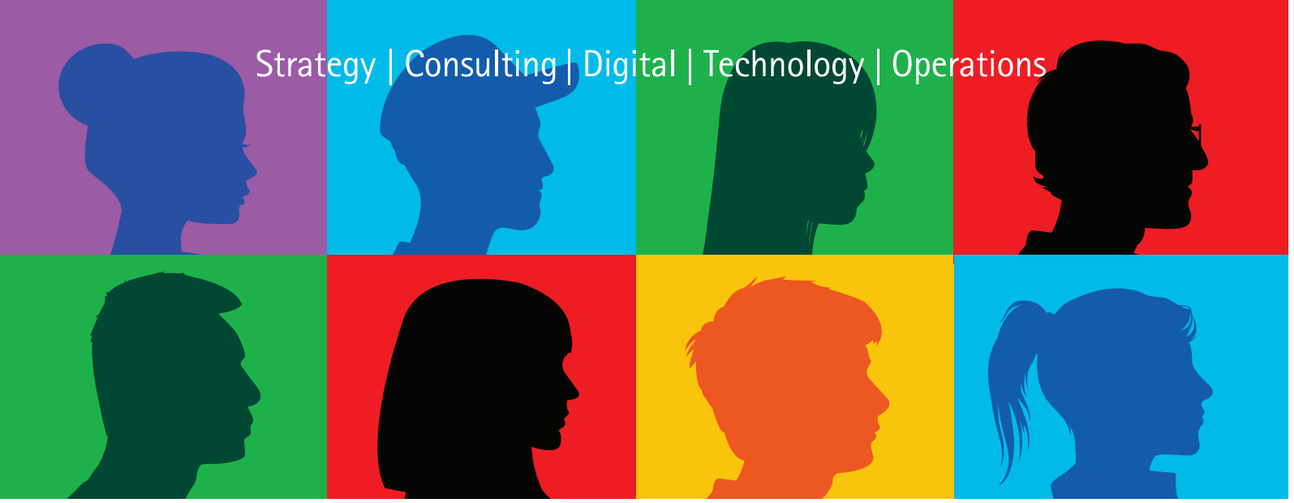
Vietetään jo wapun toista viikkoa. Jännitys koskeen menosta on jo miltei käsinkosketeltavaa. Fuksivuosi on saapumassa päätökseen. Vuoden aikana mukana killunut fuksipassi on kahta leimaa vaille täynnä. Miten tähän on päästy ja mitä on vielä edessä?

Muistot heittävät minut takaisin kaukaiseen syksyyn, jolloin astelin ensimmäistä kertaa etunurtsilla. Keli oli loistava ja seurakin kohtuullista. Meille jaettiin, huhujen mukaan myöhässä tulleet fuksipassit. Passi oli puhtaan valkoinen. Tuolloin en tiennyt juuri mitään passista, tai edes siitä miksi se jaetaan. Tilanne kuitenkin selvisi nopeasti. Eniten leimoja kerännyt valitaan superfuksiksi. Tässä vaiheessa oma kilpailuviettini heräsi, eikö olisikin hienoa kerrankin saada edes hiukan mainetta ja kunniaa?

Kuitenkin kävi ilmi, että passin täyttäminen toi paljon muutakin kuin vain joskus keväällä siintävän palkinnon. Erinäiset tapahtumat, joissa olen päässyt vuoden mittaan käymään, ovat jättäneet paljon hyviä muistoja. Olisin luultavasti ollut kaikissa mukana, vaikkei passia olisikaan ollut olemassa. Mutta kuten yleensäkin, kun valitaan parasta, on joukossa tapahtumia joihin ei mitenkään jaksaisi nousta lämpimän sängyn pohjalta. Kun puhutaan koko killan edustuksesta, mahdollisuudesta nousta koko koulun superfuksiksi, tulee kilta apuun. Lukuisat viestit, muistutukset ja jopa omasta sängystä ylös kiskomiset ovat olleet suurena apuna passin täyttämisessä.

Vuoden huipennus, Wappu, on kuitenkin nyt käsillä. Tähän asti se ei ole tuottanut pettymystä. Huikeita tapahtumia toisensa perään. Tapahtumat kruunaa fuksivuoteen kuuluva puuhastelu jäynän ja härwelin parissa. Kuten todettua, on jännitys alkanut hiipiä jo paidan alle. Kasteen lisäksi jännälistalla on jäynän menestys, härwelin menestys, sekä tietysti, oma menestys koulun tasolla fuksipisteissä. Jännitys kuitenkin väistyköön, sillä wappu on juhlan aikaa. Kävi miten kävi, hauskaa pidetään.

Toim. huom. Roope kastettiin ensimmäisessä korissa muiden TTY:n superfuksien kanssa! Toimitus onnittelee!

Accenturen suuri rekryaalto – haussa kymmeniä tulevaisuuden asiantuntijoita

Haemme nyt joukkoomme nuoria lahjakkuuksia, joilta löytyy motivaatiota menestyä ja rohkeutta tarttua uusiin haasteisiin. Oletko sinä etsimämme henkilö? Katso mikä avoimista paikoistamme sopii juuri sinulle:

Accenture Consulting

RECENT GRADUATES

Accenture Consulting tarjoaa usealle eri alojen vastavalmistuneelle mahdollisuuden huippupaikkaan! Paikkoja on tarjolla Financial Services, Health & Public Services, Communications, Media & Technology, Products & Resources -yksiköissä.

Accenture Technology

RECENT GRADUATES

Oletko valmistunut hiljattain tekniikan alalta? Accenture etsii useita tulevaisuuden lupauksia Teknologia-yksikköönsä seuraaviin rooleihin: Business Analyst, Application Designer ja Business Function Designer.

Accenture Strategy

RECENT GRADUATES / ANALYSTS AND CONSULTANTS WITH EXPERIENCE

Accenture Strategyn konsulttina pääset työskentelemään suurten kansainvälisten yritysten ylimmän johdon kanssa. Projektitoimeksiannot vaihtelevat kasvu- ja myyntistrategioista uusien toimintamallien luomiseen ja toiminnan tehostamiseen.

Kaikki avoimet työpaikat löydät myös Facebookista: facebook.com/**accenturesuomi**

YOUR CAREER.
YOUR ADVENTURE.

accenture.fi/tyopaikat

Copyright © 2016 Accenture. All rights reserved.

accenture
High performance. Delivered.

Yritysappro - uudenlaista yritysyhteistyötä

TEKSTI: JOHANNA TAVIA
KUVA: ANNA-KAISA KNUUTTILA

Viime marraskuussa päätimme istuutua yhdessä Boomi ry:n kanssa saman pöydän ääreen. Ystävämme, joihin törmäämme yleensä vain kerran kuussa Haalaribileissä sekä wappuna, kun kauppatieteilijät viinan virkistämänä uskaltautuvat Hervantaan asti. Tällä kertaa kyse ei ollut kuitenkaan Herwantapelistä.

Kokoonnuimme Man@gerin, Boomi ry:n, Kauppakamarin Peer Haatajan sekä muutamien Tampereen Kauppakamariin kuuluvien jäsenyritysten kanssa. Tarkoituksena oli miettiä, millaista yhteistyötä yritysten ja opiskelijoiden välille voisi toteuttaa, ja mikä on yritysten oma näkemys opiskelijayhteistyöstä.

Boomi oli jo aikaisempina vuosina aloittanut innovatiivista ja uudenlaista yritysyhteistyötä Tampereen Kauppakamarin ja siihen kuuluvien yritysten kanssa Kampuskamari-hankkeen puitteissa. Marraskuisessa tapaamisessamme syntyi ymmärrys siitä, että tavallisista yritysvierailuista kalvosulkeisilla ja muutamalla keksillä höystettynä ei jää sen paremmin opiskelijoille kuin yrityksillekään juuri mitään konkreettista käteen. Tapaamisessa onnistuttiin ideoimaan uusi tapahtumakonsepti nimeltä Yritysappro.

Yritysapprossa tarkoituksena on, että jokainen yritys esittelee jonkin omaan liiketoimintaan liittyvän haasteen, jota opiskelijat pääsevät ratkaisemaan. Tiimit koostuvat kauppatieteiden, tietojohtamisen ja tuotantotalouden opiskelijoista, jotka kiertävät yrityksiä appromaisessa hengessä Tampereen keskustassa.

Tämän lisäksi konseptista saatiin entistäkin houkuttelevampi, kun siitä luotiin yhdessä yliopistojen laitosten kanssa kurssimuotoinen kokonaisuus, josta opiskelijoilla on mahdollista ansaita yhteensä kolme opintopistettä. Ja kyllä, myös boomarit saivat saman verran noppia.

Appropäivänä 31. maaliskuuta koossa oli yhteensä 14 yritystä ja 15 niitä kiertävää ryhmää. Yrityksiä oli rahoitus-, vero-, vakuutus-, vähittäismyynti-, kaupan- ja ohjelmistoalalta. Tämän lisäksi mukana oli liikkeenjohdon konsultoinnin sekä julkisen puolen toimijoita. Tapahtumaan saatiin yrityksiä ympäri Pirkanmaata, koska Kauppakamari järjesti kaikille esittelytilat aivan Tampereen keskustasta.

Tällaiset yritysten opiskelijoille toteuttamat oikean elämän case-tehtävät eivät ole uusi asia, mutta niitä on edelleen harmittavan vähän, ainakin vielä kandivaiheen opiskelussa. Tulevaisuudessa toivottavasti tällainen tiiviimpi yhteistyö yritysten ja oppilaisten(?) välillä on vahva osa opetuksen sisältöä. Yritysappro ei ainoastaan auta luomaan uusia verkostoja, tuo konkretiaa opinnoille ja paranna vuorovaikutustaitoja vaan myös pehmentää laskua siirtymisessä opiskelusta työelämään.

Tapahtuma on osoitus myös siitä, että opiskelijat voivat aktiivisella toiminnallaan jo nyt tehdä ainerajoja ylittävää yhteistyötä ja suorittaa kursseja yhdessä, vaikka emme olisikaan yhtä ja samaa oppilaitosta. T3-hanke etenee kovaa kyytiä, ja onkin tärkeää jo tässä vaiheessa rakentaa vahvoja suhteita keskustan suuntaan, jotta yhteistyö myös tulevaisuudessa olisi yhtä sujuvaa.

Oh là là, la France!

En voi vastustaa vetovoimaa. Vanha suola janottaa. Oh là là!

TEKSTI: JENNI KAIPAINEN
KUVAT: SAARA REPO JA JENNI KAIPAINEN

Kaikkien niiden vuoristoratamaisten vuosien jälkeen halusin antaa minun ja ranskan väliselle suhteelle uuden mahdollisuuden puhjeta kukkaan. Yhteinen taipaleemme alkoi nimittäin jo ala-asteella, mutta syvästä kiinnostuksestani huolimatta jotain oli puuttunut aina siihen hetkeen saakka, kun lentokentällä kohotin katseeni "Bienvenue en France"-kylttiin. On huomattavasti helpompaa antautua ranskan vietäväksi bordeauxlaisen äärellä bistron hämyssä kuin Konetalon yläkerrassa. Siksi Ranska olikin lopulta kaikenkirjavasta vaihtokohdevalikoimasta selkeä valinta.

Seurasin intuitiotani viinin pääkaupunkina tunnettuun Bordeauxiin, joka sijaitsee muutaman tunnin ajomatkan päässä Espanjan rajasta. Vastoin ruusuisia haaveitani sää vastasi monta kuukautta sateisuudessaan lähinnä Suomen suvea, mutta merkkejä idyllisen viheriävistä viiniviljelyksistä ja paahtavasta kesästä on jo ilmassa. Tavallisetkin rakennukset näyttävät vaaleanpunaisten lasieni läpi viehättäviltä arkkitehtuurisilta helmiltä. Keskusta-alueen näyttävien monumenttien vastapainoksi pysyvä asumukseni löytyi kuitenkin muutaman mutkan ja byrokratisen paperimyllyn jälkeen yliopistoasuntolasta paikallisesta Hervannasta. Ennen asuntolan järjestymistä asuin suomalaisen vaihtarin kanssa, minkä vuoksi paljonpuhuttu kulttuurishokki ei päässyt kunnolla iskemään.

Alku tuntui lähinnä epärealistiselta lomalta, etenkin, kun opintojen alkamispäivänä saimme kuulla, että kurssit oli siirretty alkamaan viikon myöhemmin. Vaikka sopeudunkin ranskalaiseen aikakäsitykseen varsin hyvin, muutos oli minustakin jo huomattava. Kurssien myötä käynnistyi vaihtarikevään arkisempi puoli. Koska nautin niin kovin kahden koulun dilemmasta Tampereellakin, kikkailin itseni opiskelemaan puolet kursseista ranskaksi julkisessa taloustieteitä painottavassa opinahjossa, puolet englanniksi yksityisessä johtamiskorkeakoulussa. Julkinen vastaa jossain määrin TTY:tä massaluentoja ja harkkoja yhdistelevine kursseineen, kun taas yksityisellä nopat kerrytetään parin päivän intensiivikursseilla pienryhmäopetuksessa.

Ranskaksi opiskelu on totta kai haastavampaa, mutta myös palkitsevampaa. Vaihtaritkin käyttävät ranskaa keskenään, ja mukavuusalueelta poistuttua arkielämästä selviääkin ranskaksi jo kohtuullisen sujuvasti. Sen verran itsepintaisesti kieltä on tullut välillä puhuttua, että olen jopa vahingossa karkottanut muuan ihailijan, sillä hän ei joko ilmeisesti puhunutkaan ranskaa, tai sitten ei vain ymmärtänyt aksenttiani. Tämä jäi minulle mysteeriksi. Ei pidä kuitenkaan unohtaa, että kielen lisäksi vaihdon ydin on päästä perehtymään myös oman ydinosaamisalueen kannalta olennaisiin akateemisiin sisältöihin. Siksi olenkin kurssivalintoihini sisällyttänyt toisen vuoden maisterivaiheen wine business -kurssin, jolla olen mielelläni uppoutunut enologian saloihin.

Toisin kuin voisi luulla, en nauti viiniä suinkaan joka päivä. Viini-inflaatiosta seuraa erikoinen kulttuuriero: illanvietoissa kaikki laitetaan aina yhteisesti tarjolle sen sijaan, että vartioitaisiin mustasukkaisesti jokainen omiaan. Paitsi ranskalaisten viinien, myös perinneherkkujen valikoima on laajuudessaan mahdoton läpikäydä yhdessä keväässä. Sisäinen kulinaristini kärsiikin, sillä mm. aitoa crème brûléeta en ole vielä edes ehtinyt maistamaan. Patonkeja sentään menee säännöllisesti, sillä koululounaalla saa niillä parhaiten rahalle vastinetta.

> "Patonkeja sentään menee säännöllisesti."

Eksoottisempina aktiviteetteina on päässyt kokeilemaan paitsi viininmaistelua, myös muun muassa surffausta ja Pyreneillä laskettelua. Opiskelijoille tarjotaan laajasti eri liikuntamahdollisuuksia samalla hintaluokalla kuin Suomessakin. Vaihtareille ongelmia tuottaa se, että liikuntalisenssin voi yliopistollani maksaa vain shekillä. Valmentajani tarjouduttua ostamaan sen päädyin pelailemaan vesipalloa yliopistoliigaan. Voitokkaiden otteluiden ansiosta tämä mademoiselle ja joukkueellinen karvaisia ranskalaismiehiä lähtevät finaaleihin Champagneen.

Keskeisen sijainnin ansiosta olen reissannut tähän mennessä Ranskassa ja kuudessa muussa maassa, sekä ESTIEMin kanssa että omatoimisesti. Reissaaminen opettaa olemaan hätäilemättä, vaikka suunnitelmiin tulisi odottamattomia muutoksia. Usein parhaat seikkailut eskaloituvat nimenomaan yllättäen, ainakin omalla kohdallani. Eräänkin kerran emme ymmärtäneet juna-aseman kuulutusta ja jäimme jumiin pikkukylään 60 km päähän Bordeauxista. Illan jo hämärtyessä, vailla vaihtoehtoja ja akkua puhelimessa, liftasimme onnistuneesti kotiin. Jatkuvan reissaamisen myötä myöskään etäisyydet eivät tunnu enää yhtä pitkiltä kuin ennen ja eurooppalainen identiteetti vahvistuu vaivihkaa. Siksi kynnys pistäytyä vapuksi Suomeen olikin lopulta yhtä luonnollinen kuin puolialastomien joukkuekavereiden tervehtiminen poskisuudelmin altaalla.

Ranskaan on helppo luoda viha-rakkaussuhde. Kaikessa ärsyttävässä byrokratiassaan ja tehottomissa opiskelumetodeissaan se on täynnä upeita maisemia ja rakennuksia, ihastuttavia herkkuja sekä mielenkiintoisia ihmisiä. Vaikka vaihtoni ajoitus oli poikkeuksellisen aikaisin jo 2. vuoden keväällä, se osoittautui otolliseksi vetääkseni henkeä intensiivisistä arkirutiineista, ottaakseni ranskan haltuun ja oppiakseni niin itsestäni kuin ranskalaisesta kulttuurista. Vielä en ole täysverinen ranskatar, mutta jäljellä on vielä jokunen kuukausi ennen paluuta rakkaan killan huomaan jatkamaan kv-tiimissä virkistynein uusin näkökulmin.

Travelling with ESTIEM

Our local group has kept itself busy for the past few months. Here's a few places members of our LG have visited.

TEXT: MARIA KUDINOVA

Vision "Composite materials" hosted by LG Gdańsk
This year Indecs sponsors its members' first ESTIEM trip with 100 euros. The first to make use of the opportunity was an Indecs fuksi, Eemeli Luolila, who visited in the beginning of March the port town of Gdańsk in Poland for a Vision seminar. Apart from the serious topics related to including composite materials in yacht and ship construction there was time to enjoy the fresh evening breeze on the seaside.

Regional Coordination Meeting hosted by LG Gothenburg
Gö-gö-gö-göteborg. That is where I flew with Vilma Kankaanpää, Man@ger's international assistant, at the end of March to meet up with all the local responsibles and actives from other Nordic LGs. During the days we talked about ways to improve the PR of our LG. In our case we're planning on getting a flag for LG Tampere. Between the serious talk in classrooms we enjoyed lunch breaks in the spring sun. In the evening we dove into Chalmers' student culture, including a "fullsittning" (like sitsit, but with cold food been thrown around) in a stationary tram on campus.

Council Meeting hosted by LG Porto
At the moment of writing the spring Council Meeting in Portugal is nearing its end. The days have been filled with general assemblies, where the ESTIEM board has presented its achievements, and working groups on improving personal skills or local group projects. The delegates this year were Niko Saarinen and Jenni Kaipainen, both from Indecs.

The next event our LG is planning on organising is an exchange in October or November with LG Ankara-Billkent.

Growth and development opportunities at Reddal

TEXT: ROLAND MORATH

I joined Reddal in November 2012 because I was excited by the concept and by the people. We are analytical, collaborative and driven by impact. During my career at Reddal, I have always pursued my own interest areas. From the start, I showed initiative to develop the company and in summer 2014, I got the chance to step up into the CFO role. Besides basic finance processes like keeping track of financials and year-end closing, I drive the continuous development of our tools and processes. Reddal continues to grow and the way we manage contracts and resourcing has evolved significantly. We have more accurate forecasts and analytics to support decision making. The work has developed my understanding of decision making processes and my own capabilities to develop recommendations.

Reddal's global growth journey has taken me to exciting and unusual places. I have worked in a Turkish factory to drive productivity and quality improvements. The local management valued our systematic and action-oriented approach to organizing their development initiatives. In addition, I was able to generate new improvement ideas based on my own observations. I have spent 8 weeks in Tehran to conduct a market entry study. Our client had an extensive network with deep market insights, however, lacked the capacity to develop a top-down story and execute the work. We introduced our problem solving methodology, structured and coordinated the work streams and brought in rigor to get the work done. The next challenge I have set for myself is to introduce our model in the German market. In May and June I will work on a German site to lead the post-merger integration for one of our clients. My ambition is to open the fifth Reddal office in Germany soon.

About Reddal
Reddal believes that high-quality business development services should be priced at a level affordable to companies of all sizes globally. We offer our clients a service model that provides management consulting work methods and tools at cost-effective rates comparable to in-house resources. This is possible through continuous client relationships that enable us to cooperate in new ways. Our best clients regard us as team members and partners rather than as an external advisory party.

Reddal was founded in 2010 with the vision to revolutionize management consulting. Since then we have served clients in over 30 countries, and today operate globally with 50+ employees and with offices in Helsinki, Seoul, Dubai, and Kuala Lumpur.

About the author
Roland Morath is a developer and CFO at Reddal. His expertise areas include project management, finance, sales and marketing. Roland holds master degrees in Finance from Aalto University, Helsinki and in Supply Chain Management from the University of Cologne. He is fluent in English, German, and Russian.

#Polkadot14 Unkarissa

Indecsin toinen vuosikurssi lähti kulttuuri- ja opintomatkalle Budapestiin

TEKSTI: OSKARI MIKKILÄ JA AAPO RAINAMO
KUVAT: TUUKKA OKSALA

Maaliskuu 2016. Indecsin 30-vuotisjuhlat ja sillis juhlittu. Monen mielessä varmaan pyöri, että miten tästä palataan takaisin arkeen? Vastaushan on tietysti vuosikurssimatka Budapestiin. Indecsin tupsufuksit eli polkadotit lähtivät 34 hengen voimin valloittamaan Unkaria, jossa tunnetusti viini on halpaa ja naiset kauniita, ja toisinpäin.

Matka lähti käyntiin sunnuntaina 20.3., kun matkailuintoa puhkuvat indecsläiset kokoontuivat Konetalon parkkipaikalla. Suurin osa matkailijoista oli ottanut terävimmän kärjen pois vuosijuhlaviikonloppuna, mutta viimeistään I follow you -biisin lähtiessä soimaan bussissa oli jokaisen matkalaisen keho ja mieli täysin valmis tulevaan seikkailuun. Helsinki-Vantaalta lähteneen lennon jälkeen ensimmäinen kulttuurishokki tuli vastaan viimeistään lapsiperheystävällisen majoituspaikkamme Red Fox Party Hostellin aulassa, jossa brittituristien alkoholi- ja tapakulttuuri järkytti jokaisen suomalaiseen, kulturelliin nautiskelukulttuuriin tottuneen teekkarin. Alkujärkytyksen jälkeen turvallisuudentunnetta lisäsi hostellilta saamamme viimeisimmän teknologian älyranneke, jossa lukevaa osoitetta osoittamalla taksikuski ohjaisi turvallisesti takaisin puhe- ja suunnistuskyvyn heiketessä. Sunnuntai-ilta menikin rauhallisissa merkeissä tutustuessa unkarilaiseen ruoka-, juoma- ja herrasmieskerhokulttuuriin.

Maanantaina vuorossa oli turistinomaista tutustumista Budapestin komeimpiin nähtävyyksiin. Jyrkkää linnavuorta ylös kiivetessä matkustajien kehot puhdistuivat edellisillan myrkyistä ja synneistä, ja Budan linnan etupihalta avartuneet komeat maisemat varmistivat sen, että oli tuleva kaunis ja seikkailuntäyteinen päivä. Matkaseuruetta riepotellut vierasperäinen virus pakotti joitakin matkustajia sängyn omiksi, mutta pienen ruoka- ja juomatankkauksen jälkeen matkaseurue oli illalla valmis esittelemään hostellin ulkomaisille asukeille suomalaista sitsikulttuuria. Onnistuneiden sitsien jälkeen indecsläiset suuntasivat tutustumaan budapestiläiseen raunioyökerhokulttuuriin.

Suureksi pettymykseksi tiistaille suunniteltu yritysvierailu Unicumin juomatehtaaseen peruuntui. Päivän toistetuin lausahdus olikin monen (lue: Tuukan) suusta kuultu: ”Pitaa pahaa Han on teille tehnyt?!” Iltaa kohden pettymyksestä oli kuitenkin päästy yli, kun kaikille alkoi käydä selväksi, että tänään tultaisiin ottamaan ISOSTI pub crawlin merkeissä. Kolmen rauniobaarin kiertämisen aikana monet tajusivatkin optimoida seuraavana päivänä odottaneen kylpylävisiitin mielihyvän maksimoimalla tulevan krapulan. Vastoin kaikkia todennäköisyyksiä, kaikki selvisivät raunioiden pimeiltä käytäviltä enemmän tai vähemmän elossa takaisin hostellille.

Keskiviikkona suuntasimme Szézchézchzchzchnychyin kylpylään, jonka taivaalliset altaat toivat helpotuksen matkustajien kovia kokeneille kehoille, ja elämäniloinen leikkimielisyys valtasi matkaseurueen ulkoaltaan virran pyörityksessä. Virkistävän kylpyläreissun jälkeen indecsläiset junat suuntasivat ruokailemaan omien makujensa mukaan. Toiset olivat mieltyneet unkarilaiseen, toiset serbialaiseen ravintolakulttuuriin ja jotkut kokeilivat onneaan street foodin parissa. Illalla osa reissaajista kerääntyi jakamaan muille vapaaehtoisesti synkimpiä salaisuuksiaan leikkimielisessä juomapelissä, joka ei missään nimessä mennyt henkilökohtaisuuksiin. Selkeästi ilmaa puhdistanut aktiviteetti näkyi vapautuneisuutena edellisillalta tutun rauniobaarin tanssilattialla, ja ilta huipentui hostellijatkoilla.

Torstaina halukkaat pääsivät aiemmin peruuntuneelle UnicumXQ:lle katsomaan, miten se Unkarin musta kulta oikein valmistuu. Vierailu tiivistyy Joonaksen sanoihin: ”Hyvää juomaa ja mukava nainen esittelees.” Vierailulta hankittu Han onkin ripustettu kiltahuoneelle muistoksi matkasta. Tämän jälkeen tehtiin vielä viimeisiä katsauksia kauniiseen kaupunkiin ja käytiin ostoksilla. Budapestin lentokentällä vastassamme oli vihaisen näköisiä poliisin erikoisjoukkoja, joiden selkään oli kirjattu TEK. Nokkelina päättelimme etujärjestömme lähettäneen turvamiehiään varmistamaan kotimatkamme turvallisuuden kiristyneessä maailmantilanteessa. Paluubussissa tarkkasilmäinen huomasi väsyneiltä kasvoilta vienoja hymyjä. Kaikki oli annettu.

Tutapäivät

TEKSTI: JOONAS KUJALA
KUVA: SANNA NENONEN

Tutapäivät keräävät vuosittain Suomen tuotantotalouden opiskelija-aktiivit yhteen. Ne järjestetään vuorovuosittain Suomen tuta-kaupungeissa.

Tutapäivät pidettiin tänä vuonna Vaasassa - kaupungissa, jossa aurinko paistaa aina. Viime hetken muutosten jälkeen 11 G3-sitsien jäljiltä pirteää indecsiläistä kapusi Onnibussiin maanantaina 9:30. Matka Pohjanmaalle sujui rattoisasti, eivätkä muut matkustajat häirinneet menoamme, sillä he siirtyivät ystävällisesti kaikki yläkertaan ja jättivät alakerran meille.

Vaasan tutalaiset olivat järjestäneet meille paljon ohjelmaa. ABB:n ja Wärtsilän XQ:jen lisäksi päästiin kokemaan muun muassa suomenruotsalaiset bileet, sitsit vaasalaisittain sekä Wykypäivä Tropiclandiassa, jossa oli luotettavan tietolähteemme mukaan paikalla koko Suomi. Suomenruotsalaiset bileet hämmensivät halvalla hinnallaan, sillä luotettavan tietolähteemme mukaan sisäänpääsy olisi ollut 15 euroa. Hinta paljastui kuitenkin tavalliseksi baarihinnaksi; tosin palvelujen hinnoittelu siellä osattiin, sillä esimerkiksi takista ja repusta joutui maksamaan narikassa erikseen. Vaasalaiset sitsit olivat myös erittäin hämmentävä kokemus ulkopaikkakuntalaiselle. Tiivistettynä voisi sanoa, että se mitä veden määrässä hävittiin, otettiin takaisin muun muassa paljaassa pinnassa. Ennen Wykypäivää en olisi uskonut, että naiset käyvät kampaajalla ja varmaan meikattavanakin ennen kylpylää. En myöskään olisi ajatellut miesten punnertavan ja tekevän istumaannousuja pukuhuoneessa ennen allasosastolle siirtymistä. Nyt tiedän toisin.

Näiden tapahtumien välillä pääsimme lepäämään jumppasaliin, joka toimi majoitustilanamme. Tila sopi erittäin hyvin aikaisiin aamuherätyksiin, sillä lattialta 50 tutalaisen seurasta nousi mieluusti ylös. Joillekin tosin tämä majoitus oli ilmeisesti liian lähellä, ja esimerkiksi Seinäjoki veti kovemmin puoleensa. Legendaarisen jääkiekkoselostaja Mikko Sippolan mukaan tähän toki saattoi vaikuttaa myös niin sanottu kolmen tyhjän maalin tilanne. Välillä maalin edessä sen sijaan oli sohimassa sellainen mailaviidakko, ettei kukaan lopulta tiennyt, kuka teki maalin, jos sellaista edes tehtiin.

Tutapäivien aikaansaannoksista voisi mainita ainakin sen, etteivät vaasalaiset ravintoloitsijat ja taksikuskit tuskin enää usko opiskelijoiden köyhyyteen. Eräs prodekolainen esimerkiksi totesi eräänä aamuna, että eilen olikin halpa ilta: ei mennyt kuin 30 euroa rahaa – Mäkkäriin. Myös taksit olivat sen verran ahkerassa käytössä, että eräskin taksikuski mietti, mistä lähtien opiskelijoilla on ollut näin paljon rahaa matkustaa taksilla. Toinen taksikuski puolestaan ihmetteli lähinnä reissulla kumuloitunutta hajua. Mutta Elinan sanoin: emmehän me Vaasaan suihkuttelemaan tulleetkaan.

Perjantaiaamulla oli vihdoin aika jättää Vaasa taakse. Takana oli mahtava mutta raskas viikko täynnä hauskoja hetkiä ja uusia tuttavuuksia.

Tuukka Oksala syöttää hevoille nakkii, mutta tällä kertaa Juho Lampimäki syötti minulle nakin, nimittäin juttunakin Infactoon. Haaste kuului vierailla jossain kulttuurikohteessa tai -tapahtumassa ja jakaa kokemus kaikkien luettavaksi.

Aihe antoi minulle varsin laajat raamit lähteä rakentamaan, joten päätin sitoa aiheen meille yhteiseen teekkarikulttuuriin. Olen toisen polven (tuleva) teekkari, ja teekkariperinteet ovat näkyneet kodissani vahvana. Jotkin sukujuhlat ovat kulkeneet sitsien kaavalla, ja teekkarilaulut ovat raikuneet kotona jo pienenä. Merkittävä syy taloon hakeutumiseeni olikin teekkarikulttuurin houkutteleva maine.

Heti opintojeni alkutaipaleelta lähtien olen innoissani kiertänyt teekkaritapahtumia ja varsinkin sitsaaminen on maistunut. Sitsejä on nyt wapun alla jo kymmenisen takana, ja yhä suurella mielihyvällä asettelen Rasputtimen haalareiden taskuun ja antaudun Bommarin syleiltäväksi. Sitsit ovatkin olleet mieluisa henkireikä harkkatöiden ja työselostusten lomassa. Onkin valitettavaa, ettei sitsi-into ole meidän vuosikurssillamme ollut ihan huipussaan, mutta eiköhän sekin teekkarihenki kaikissa vielä heräile.

Toinen olennainen harhailuni teekkarien kulttuurimaisemassa on ollut teekkarikuoro. Syksyllä lähdin spontaanisti kokeilemaan onneani koelauluihin etsiessäni jotain mielekästä musiikillista sisältöä elämääni jälleen. Enpä ollut kuorotouhuja ennen harrastanut, mutta säkä kävi ja kuoroluokan ovet aukesivat. Aluksi vähän yllätyin toiminnan asiallisesta luonteesta; touhu ei ollutkaan pelkkää juomille laulamista ja lauluille juomista, ja nimilistakin kiersi joka harjoituksissa. Tämä osoittautui kuitenkin ihan mielekkääksi yllätykseksi. Teekkarikuorosta on muodostunut mukava väylä teekkarikulttuurin ytimeen, ja musiikkia on päässyt tekemään ihan tosissaan.

Tämä viekas ja mutkitteleva aasinsilta johtikin haasteen velvoittamaan aiheeseen, kulttuuritapahtumaan. Vietimme nimittäin erään huhtikuisen viikonlopun Kangasalan metropolissa äänittäen Teekkarikuoron tulevaa levyä. Pitkät äänityspäivät jaksettiin maitokaakaolla ja pyhällä hengellä, ja tuloksena oli joulumarkkinoiden takuuvarma hittituote. Kokemus oli kyllä ikimuistoinen: mukavaa tehdä musiikkia hyvällä porukalla ja lämmittäähän se eläkeläisenä mieltä, kun voi lapsenlapsille kertoa olevansa levyttävä artisti.

Haasteosion luonteeseen kuuluu olennaisesti haastamisen elementti, joten ojennetaan soihtu eteenpäin. Fuksilinja täytyy olosuhteiden pakosta nyt rikkoa, kun seuraavan Infacton ilmestyessä olemmekin jo tupsut ansainneet. Haaste Ilari Arposelle: Millaista on asua Hervannassa? Kerro Herwoodin asukin arjesta.

Haaste

Ajatuksia teekkarikuorosta

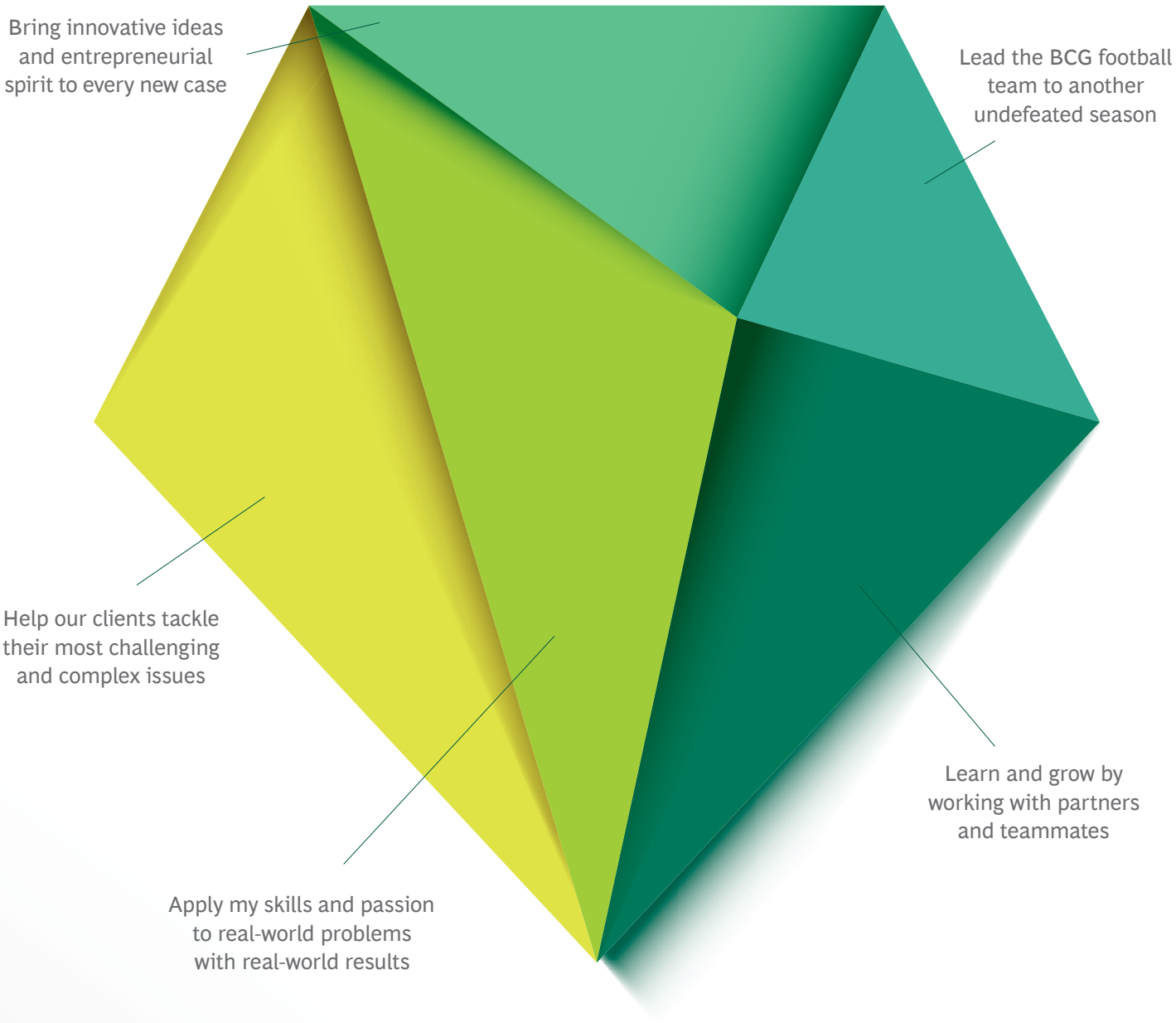
TEKSTI: ALEKSI LEHMUS
KUVA: HARRI PAKKALA

BCG

The Boston Consulting Group

WHAT I DO AT BCG

A BCG Story by Miika - Indecs alumni / Associate, Helsinki

BUILD. CONNECT. GROW. BCG.COM/CAREERS

The Boston Consulting Group is an equal opportunity employer. All qualified applicants will receive consideration for employment without regard to race, color, age, religion, sex, sexual orientation, gender identity / expression, national origin, disability, protected veteran status, or any other characteristic protected under applicable law.